

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7601/18

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט א' שטיין

העותרת: רגבים

נגד

המשיבים: 1. שר הביטחון
2. אלוף פיקוד המרכז
3. ראש המנהל האזרחי

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: ג' בניסן התשע"ט (08.04.2019)

בשם העותרת: עו"ד אבי סגל
בשם המשיבים: עו"ד מיה דיין

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. עניינה של העתירה שבפנינו בדרישתה של העותרת כי המשיבים ינקטו בכל צעדי האכיפה הנדרשים לשם הוצאה ומימוש של צווי הפסקת עבודה והריסה של דרך שנפרצה בסמוך ובמקביל לכביש 505 בשומרון. בעתירה נטען כי העבודות מבוצעות ללא היתר באזור "שטח C", סמוך לציר הראשי, תוך חיבור בלתי חוקי של הדרך לכביש הראשי, באופן שיש בו כדי לסכן את חיי הנוסעים בכביש.

בהודעת המשיבים מיום 26.11.2018 נטען כי בהתאם לסדרי העדיפויות הנוהגים לאכיפת דיני התכנון והבניה באיו"ש, פעלו המשיבים לחסימת החיבור הבלתי חוקי בין הכביש לבין הדרך, ומשכך, יש לדחות את העתירה על הסף ולגופה.

בתגובה להודעה זו, עדכנה העותרת בהודעתה מיום 11.3.2019, כי ביני לביני נפרצה יציאה נוספת לכביש הראשי.

3. בדיון שנערך בפנינו ביום 8.4.2019, נטען על ידי המשיבים כי בנוסף לצעדי האכיפה המינהליים שננקטו, אף הוחרמו כלים ששימשו לביצוע העבודות. במצב דברים זה, אנו סבורים כי דין העתירה להידחות, ואנמק בקצרה.

4. הלכה ידועה וותיקה עמנו כי אין דרכו של בית המשפט להתערב בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת בכל הנוגע לסדרי העדיפויות שהיא קובעת לעצמה באכיפת החוק. לרשויות המדינה, ובכלל זה לרשויות הפועלות באזור, מסור שיקול דעת רחב באשר לסדרי העדיפויות בהפעלת סמכויותיהן, ובית משפט זה לא יתערב בשיקול דעתן כל עוד לא נמצא כי הן פועלות בניגוד לכללי המשפט המינהלי (והמשפט הבינלאומי הפומבי) החלים עליהן (בג"ץ 5964/15 עמותת הפורום לישראל ירוקה נ' שר הביטחון ((22.6.2016)). כאמור, על הלכה זו חזר בית משפט זה פעמים רבות בניסוחים שונים:

"בית המשפט לא יתערב על נקלה בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת באשר לסדרי העדיפות שהיא קובעת לעצמה באכיפת החוק. התערבות בסדרי העדיפות במדיניות אכיפה של רשות מוסמכת עשויה להתרחש מקום בו הוכחה התנערות מלאה או הימנעות בלתי-סבירה מאכיפת החוק, או כאשר סדרי העדיפויות שגיבשה הרשות לצורך האכיפה נגועים בפגם של אי סבירות קיצוני, או בפגם אחר הפוגם בחוקיותם" (בג"ץ 1161/06 תנועת "אנחנו על המפה" נ' שר הביטחון, בפסקה 10 ((14.10.2007)).

על הטעמים לכלל אי ההתערבות בסדרי העדיפויות של הרשות באכיפת החוק,

עמדתי במקום אחר:

"סיבות רבות עומדות בבסיס כלל זה, וביניהן: ההכרה כי רשויות המדינה פועלות במציאות של משאבים מוגבלים, הן אמונות על חלוקת המשאבים הנדרשים לאכיפת החוק ועליהן לכלכל את צעדי האכיפה 'בהתאם למדיניות אכיפה ולפי סדרי עדיפות המשתנים עם הנסיבות' [...] לצד ההכרה במטלות הרבות הנוספות שהרשויות מופקדות על ביצוען, בית המשפט מתקשה לערוך בירור עובדתי ככל שמדובר בעתירה הנוגעת לתופעה רחבת היקף [...] התערבות בית המשפט בבעיה ספציפית העומדת להכרעתו עלולה להיות בעלת השלכות רוחב על נושאים שלא הובאו בפניו, כגון אינטרסים לאומיים רחבים אותם רשאית המדינה להביא בחשבון במסגרת שיקולי האכיפה [...] לבסוף, יש לזכור כי קיים מתחם של סבירות, בו הרשות מוסמכת לבחור איך לפעול במקרה קונקרטי מתוך מספר אופציות סבירות, ורשאית הרשות

לשקול שיקולי יעילות או שיקולים אחרים במקרה
קונקרטי" (עע"מ 2847/13 אסמעילוף נ' ראש ממשלת
ישראל, בפסקה 8 (23.3.2016)).

לא מצאנו כי המקרה שבפנינו מצדיק סטיה מהכלל.

5. סוף דבר: העתירה נדחית ובנסיבות העניין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, ה' בניסן התשע"ט (10.4.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט